

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **A.K.** oskarżonej o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2025 r.
wniosku obrońcy oskarżonej o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego A.B.,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

postanowił:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego A.B., od udziału w
rozpoznaniu sprawy o sygn. II KS 27/25.**

UZASADNIENIE

Pismem, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 15 lipca 2025 r., obrońca oskarżonej A.K. złożył wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego A.B. od rozpoznania sprawy zawisłej przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt II KS 27/25. W uzasadnieniu wniosku obrońca odwołał się do okoliczności związanych z wadliwym powołaniem na urząd sędziego Sądu Najwyższego w następstwie rekomendacji udzielonej przez Krajową Radę Sądownictwa w składzie ukształtowanym ustawą z 8 grudnia 2017 r., a nadto zauważył, że sędzia 10 października 2018 r. został powołany na stanowisko sędziego w nowo utworzonej kontrowersyjnej Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

Wniosek o wyłączenie sędziego został zarejestrowany pod sygn. KRI [1146] i przydzielony do rozpoznania SSN B.S.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego, oparty w istocie o przepis art. 41 § 1 k.p.k., zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z tym przepisem sędzia podlega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Tryb powołania sędziego Sądu Najwyższego na urząd stanowi okoliczność, która może tę wątpliwość wywołać (zob. np. postanowienie SN z dnia 19 października 2022 r., sygn. akt II KK 206/21). Sąd Najwyższy ma zatem obowiązek wyłączyć sędziego także wówczas, gdy orzekanie przez sędziego w sprawie mogłoby realnie prowadzić do znacznie poważniejszych uchybień, a więc do naruszenia standardu niezależności i bezstronności gwarantowanego przez art. 45 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności i uznania, że taki skład orzekający w ogóle nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą, co mogłoby skutkować m.in. odpowiedzialnością odszkodowawczą Państwa (zob. np. postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 2023 r., sygn. akt II KK 57/23 [KRI 155]).

Sędzia A.B. został powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3). Nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zachodzić będzie zawsze wtedy, gdy w składzie sądu będzie zasiadała osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek KRS ukształtowanej w trybie wskazanej ustawy. W stosunku do sędziów Sądu Najwyższego, którzy otrzymali nominacje w takich warunkach a priori należy przyjąć, że nie spełniają minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z ich udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (zob. uchwała SN z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22).

Mając powyższe na uwadze, należało wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego A.B. od udziału w sprawie o sygn. II KS 27/25.

[WB]

[a.ł]

